Over mijne ongeluksdagen - Beschrijving onzer reis gedurende onzer vlucht

Joseph Demeester

Woensdag 14 october 1914. Eindelijk gedecideerd gingen wij ons huis verlaten en gingen te gader naar peters gaan wonen. Wij hadden al reeds lang onze valiezen gereed gemaakt tegen dat wij hadden moeten vluchten. Den zaterdag hadden er rond de 2(?) duizend soldaten toegekomen en eene bende engelsmannen die woensdagmorgen vertrokken zijn. Dan werdt er gezeid dat er Fransche troepen gingen komen. Des achter noen rond 3 kwamen deze toe. Nauwelijks toegekomen begonnen zij xxxmen en huizen xx te werpen en tranchees te maken en mitrailleurs te plaatsen. Dat verschrikte de menschen zoo zeer dat er vele aanstonds vluchtten en daarbij de retraite der Belgen verschrikt hun nog meer. Wij ook waren gedecideerd om van 9 u te vertrekken. Doch een man kwam zeggen dat wij te Hantzaeme niet door konden. Daardoor bleven wij nog thuis tot des anderen daags morgen. Den heelen nacht passeerden er lanciers met hunne peerden en cyclisten. Het waren deze die in retraite waren.

Donderdag 15 october 1914. Wij vertrokken rond zeven uren vergezeld door bonnemama en peter en tante en onkel. Mijnheer en madame Monthaye en de sekretaris. Wij gingen langs Couckelaere waar wij in een schuur bleven bij den veearts. Vandaar gingen wij naar Leke. Onderweg vroeg een Belgische zieke soldaat sergeant om van voren op de wagen te mogen zitten. Wij lieten hem dat toe. Aan ‘t Lappersfort gekomen deden wij een automobiel van ’t rood kruis

stil staan welke hem medevoerde. Daar kwamen wij nog René Cock tegen en Alfons Gryspeerd. Van Leke gingen wij naar St.-Pieterscappelle gedurig omringd van de soldaten. Daar kwamen Laura Vogels en Pol en Yvonne Monthaye bij ons. Van St-Pieterscapelle gingen wij naar Schoore gedurig tussen de soldaten die daar lagen. Van Schoore gingen wij naar Mannekesvere. Aan de Rattevalle gingen zij de brug doen springen en wij mochten er reeds niet meer over. De planken waren reeds uitgezaagd en het kistje met dynamiet was al open. Wij mochten er niet meer over. Doch met schoon spreken mochten wij algelijk er over. Nauwelijks waren wij er over of wij hoorden een vreeselijken knal. Het was de brug die sprong. Van Mannekensvere gingen wij naar Nieuwpoort naar het huis van onkel Pol waar wij dachten te logeeren. Daar gekomen was zijn huis in een kazerne veranderd en onkel Pol was naar Engeland gevlucht. In zijn keuken, zijn stal en zijn pharmacie zaten vol soldaten.

Bijna heel Nieuwpoort was gevlucht en er was geen momp eten nog drinken te verkrijgen. Eene pint water kost 5 centimen. Van Nieuwpoort gingen wij naar Oostduinkerke waar wij logeerden in het klooster. Wij konden bijna niet slapen want den heelen nacht door passeerden peerden en soldaten die Veurne optrokken.

Vrijdag 16 october 1914. Van Oostduinkerke gingen wij langst Coxijden naar Veurne. Bijna geheel Cortemarck was daar en vele kwamen naar onze wagen gelopen. Daar was er ook geen logement te verkrijgen. Van Veurne gingen wij naar Alveringhem. Daar bleven wij slapen bij Alfons Faes. Tusschen Veurne en Alveringhem kwamen wij Julius broeder en Jules Seys tegen. An de Nieuwe herberg kwamen wij Cloosters en Mijnheer Astaes tegen die ook gevlucht waren.

Zaterdag 17 october 1914. Van Alveringhem gingen wij Frankrijk in langs Izenberghe, Leisele waar wij een pint dronken. Daar ook lag het al vol soldaten. Van Leisele gingen wij naar Hondsschoote, van Hondsschoote gingen wij naar Bergues. Onderweg aten wij ons noenmaal op in eene herberg. Te Bergues logeerden wij in een hotel. In twee uren tijd passeerden er daar 7 vliegmachienen.

Zondag 18 october 1914. Van Bergues gingen wij naar Burgburg langs Byrne, Grand Millebrughe waar wij eene pint dronken. Brouckercke

waar wij noenmaalden, dan te Burgburg gekomen pachten wij een huis en plaatsten Remi en zijne peerden in een distillerie. Wij waren daar zeer wel en bleven daar elf dagen tot dat den elfsten dag het nieuws afkwam dat wij weg moesten uit het departement van Duinkerke en Hazebrouck.

Maandag 19 october 1914. In den voormiddag ging ik eens tot aan den vaart om te zien visschen waarvan ik een groot liefhebber ben. In den namiddag ging ik eene wandeling gaan doen met mijn mama.

Dinsdag 20 october 1914. In den voormiddag ging ik den markt gaan bezoeken. In den namiddag ging ik wederom naar den vaart om te zien visschen.

Woensdag 21 october 1914. In den voormiddag ging ik naar den vaart. In den namiddag heb ik ‘t huis gebleven.

Donderdag 22 october 1914. In den voormiddag ‘t huis gebleven. In den namiddag heb ik naar de vaart weest gaan wandelen.

Vrijdag 23 october 1914. In den voormiddag ging ik naar den vaart om te zien visschen. In den namiddag heb ik naar de statie geweest om treinen met soldaten te zien passeeren.

Zaterdag 24 october 1914. In den voormiddag ging ik naar den vaart. In den namiddag bleef ik ‘t huis.

Zondag 25 october 1914. In den voormiddag ging ik naar de mis en bleef dan ‘t huis. In den namiddag ging ik wandelen en kwam Vuldere van Cortemarck tegen die soldaat is.

Maandag 26 october 1914. In den voormiddag ging ik wandelen. In den namiddag bleef ik te huis.

Dinsdag 27 october 1914. In den voormiddag ging ik naar de markt. In den namiddag ging ik naar den vaart.

Woensdag 28 october 1914. In den namiddag ging ik met Mama naar de statie en zagen een trein met gekwetste Belgische soldaten. In den namiddag bleef ik ’t huis daar het slecht weder was.

Donderdag 29 october 1914. In den voormiddag ging ik naar den vaart. In den namiddag ging ik gaan wandelen.

Vrijdag 30 october 1914. Wij vertrokken uit Bourgbourg rond 7 ½. Wij gingen langs St-Nicolaas, St Mariekerke naar Audruic. Tusschen St-Mariekerke en Audruic zaten er daar drie in den gracht hun gevoeg te doen. ’t Was volle maan. Te Audruic gingen wij eten. Van Audruic gingen wij langs Nortkerke naar Ardres. Daar trachtten wij logement te krijgen maar er was er nergens te verkrijgen door de groote menigte soldaten die daar was. Den deken, die een meedogend mensch was raadde ons aan om naar Landrethun-les-Ardres te gaan,

daar er daar geen soldaten waren op drie kwart uur van Ardres. Om onzen kalvarieberg nog te vermeerderen ging het aan ‘t regenen. Te Landrethun gekomen vonden wij logement in vijf boerderijen.

Zaterdag 31 october 1914. ’s Morgens gingen wij van Landrethun naar Licques. Voor aleer in Licques te komen reden wij met onze grooten dirigable een berg van xxx (180?) m hoog af met name de Vignot. Alle man moest van den wagens stappen. Het schouwspel was indrukwekkend. Te Licques gekomen huurden wij eene villa en bleven daar wonen.

Zondag 1 november 1914. In den voormiddag ging ik naar de mis daar het Allerheiligen was. In den namiddag ging ik in de bergen gaan spelen.

Maandag 2 november 1914. Allerzielendag. In den voormiddag ging ik naar den peerdemarkt met Remi’s peerden. Wij gerochten er bijna

niet van iedereen wilde zijn schoon zwart paard koopen. In den namiddag ging ik in de bergen gaan spelen.

Dinsdag 3 november 1914. In den voormiddag ging ik met Remi en zijn paard naar Ardres, op 2 (uur?) van Licques om een gebroken automobiel naar huis te voeren. In het wederkeren mochten wij geheel den weg van binnen in den auto zitten. In den namiddag ging ik in de bergen gaan spelen.

Woensdag 4 november 1914. In den voormiddag bleef ik thuis. In den namiddag deed ik eene wandeling naar Guines, op 2 ½ u van Licques. Wij keerden weder in den donker te midden in den regen geheel den weg zonder regenscherm.

Donderdag 5 november 1914. Den heelen dag moest ik te huis blijven. Ik kon niet gaan van het zeer in mijn voet.

Vrijdag 6 november 1914. In den voormiddag bleef ik ’t huis. In den namiddag ging ik in de bergen gaan spelen.

Zaterdag 7 november 1914. In den voormiddag bleef ik t' huis. In den namiddag ging ik in de bergen gaan spelen en zag ik in den bosch een reebok loopen.

Zondag 8 november 1914. In den voormiddag ging ik naar de mis. In den namiddag ging ik in de bergen gaan spelen.

Maandag 9 november 1914. In den voormiddag ging ik naar den markt. In den namiddag ging ik naar eene spelonk kijken daar zat er eene hagedis wel van een halve meter lang.

Dinsdag 10 november 1914. In den voormiddag gingen wij door naar Cales [Calais], te voet naar Guines en dan met den elektrieken tram naar Cales. In den namiddag keerden wij weder met den trein tot aan Boninghes [Bonningues] en van daar met den tram naar Licques. Te Cales zagen wij een trein met Engels(en).

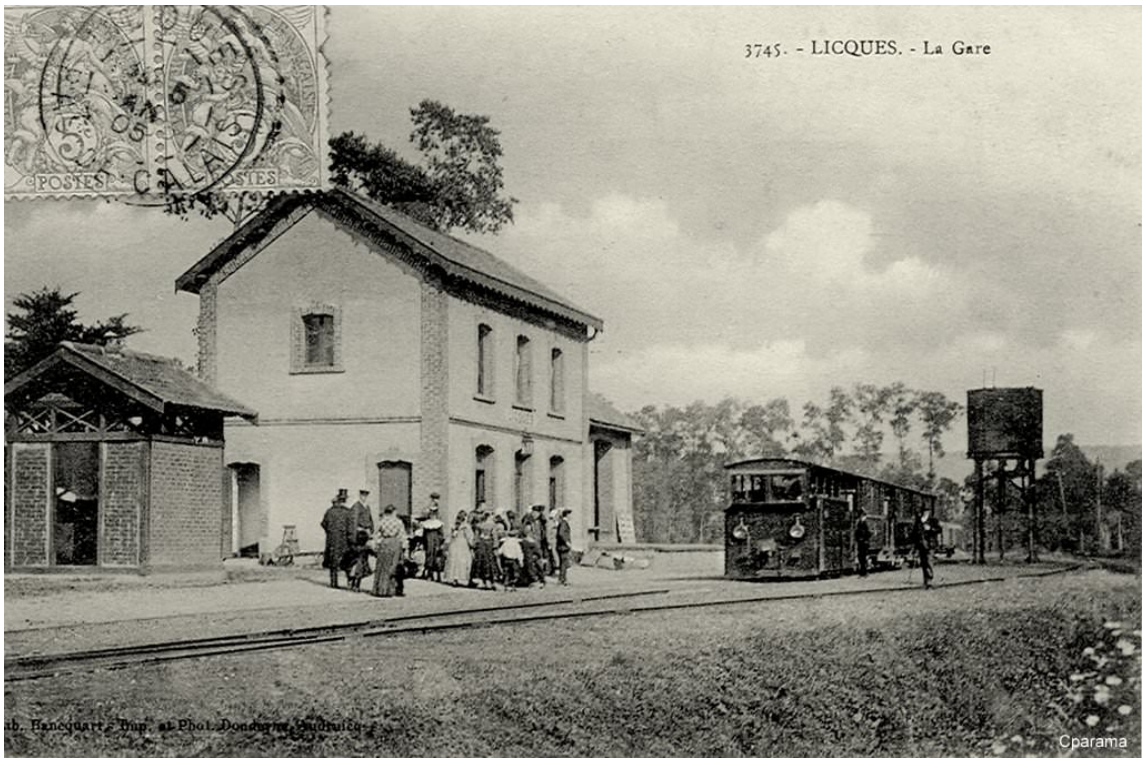

Woensdag 11 november 1914. In den voormiddag ging ik met den apoteker en een andere heer uit Licques naar Landrethun naar naar

een engelsche vliegmachien die daar gevallen was en wij zagen ze weder opgaan. In den namiddag bleef ik ’t huis.

Donderdag 12 november 1914. In den voormiddag bleef ik ’t huis. In den namiddag ging ik in de bergen gaan spelen.

Vrijdag 13 november 1914. Geheel den dag bleef ik ’t huis daar het slecht weder was. Onze mannen vertrokken om naar huis te gaan zien.

Zaterdag 14 november 1914. Geheel den dag bleef ik ’t huis daar mijn voet zeer deed. In den voormiddag een gendarm kwam zeggen dat wij wederom verder op moesten.

Zondag 15 november 1914. Geheel den dag bleef ik ’t huis daar ik ziek was. Ik kon zelfs naar de mis niet gaan. Des avonds kwamen onze mannen wederom zij hadden maar tot aan Alveringhem gerocht.

Maandag 16 oct [november] 1914. Den heelen dag bleef ik ’t huis daar het slecht weder was doch in den voormiddag ging ik toch naar de markt. Des morgens vertrokken onze mannen met den wagen en de peerden om te Bourbourg in de beetfabriek (?) te plaatsen.

Dinsdag 17 november 1914. Daar wij wederom verderop moesten gingen onze mannen voren naar Paris-Plage om een villa te huren. In den voormiddag ging ik gaan wandelen. In den namiddag ging ik in de bergen gaan spelen.

Woensdag 18 oct [november] 1914. In den voormiddag gingen wij in de bergen gaan wandelen. Daar hoorden wij zeer duidelijk een mitrailleus. In den namiddag bleef ik ’t huis. ’s Middags kwamen onze mannen ’t huis. Zij hadden een villa gehuurd en morgen moesten wij met eenigen voren om te kuischen en overmorgen gingen de anderen achterkomen.

Donderdag 19 november 1914. Wij vertrokken om 6 u ’s morgens met den tram tot aan Sant-Martin (voorstad van Boulogne). Vandaar met den electrieken tram naar Boulogne. Te Boulogne moesten wij 2 uren wachten. Van Boulogne gingen wij met den trein naar Etaples. Van Etaples gingen wij met den electrieken tram naar Paris-Plage waar wij om 1 ½ u toekwamen.

Vrijdag 20 november 1914. Den heelen nacht had het gevroozen en hard gesneeuwd en de sneeuw. In den voormiddag ging ik naar de zee, van daar ging ik naar de statie waar de rest van onzen karavaan aankwam.

Zaterdag 21 november 1914. In den voormiddag ging ik naar de zee. In den namiddag ging ik gaan wandelen.

Zondag 22 november 1914. In den voormiddag ging ik wandelen. In den voormiddag ging ik naar de zee.

Maandag 23 november 1914. In den voormiddag ging ik naar den markt. In den namiddag ging ik wandelen.

Dinsdag 24 november 1914. In den voormiddag ging ik naar de zee. In den namiddag gingen wij naar den bosch.

Woensdag 25 november 1914. In den voormiddag ging ik wandelen. In den namiddag ging ik naar de zee.

Donderdag 26 november 1914. In den voormiddag ging ik naar de markt en de zee. In den namiddag gingen wij naar den bosch.

Vrijdag 27 november 1914. In den voormiddag ging ik naar Etaples naar de markt. In den namiddag ging ik met twee jongens van Rijsel achter hout naar den bosch. Onderweg begon het te regenen en wij moesten wel een uur onder een hobbetje staan wachten. Als het over was gingen wij dan in de duinen gaan spelen.

Zaterdag 28 november 1914. In den voormiddag ging ik met die jongens van Rijsel naar den belvedair. In den namiddag ging ik met nonkel naar den belvedair achter sparappels.

Zondag 29 november 1914. In den voormiddag ging ik gaan wandelen. In den namiddag ging ik met mama naar den belvedère om sparappels te rapen.

Maandag 30 november 1914. In den voormiddag ging ik naar de markt. In den namiddag ging ik naar den bosch achter sparappels.

Vanaf 1 december 1914 beperkt onze dagboekschrijver nog tot een paar woorden per dag, bvb. "Bosch, zee". Hij gaat op die manier nog door tot begin januari 1914.

JOSEPH DEMEESTER, na de oorlog

Moge in God de eeuwige vrede vinden
de ziel van
HEER

JOSEPH DEMEESTER

Echtgenoot van

Mevrouw ESTELLA WILLAERT.

geboren te KORTEMARK, 7 februari 1903, en er haastig overleden, 5 januari 1961, gesterkt door het H. Oliesel.

ZOALS de valster haar felle glans tekent aan de donkere hemel tot aan de plaats waar de ster blijft stilstaan, zo heeft deze man een kenmerkende loopbaan getrokken door het leven tot op het ogenblik waarop zijn haastige, vroegrijdige dood zijn familie en de vele vrienden en bekenden pijnlijk heeft verrast.

DEZE begenadigde, veelzijdig begaafde man schitterde door een klaar verstand dat speelde met de moeilijkste problemen en door een groot hart dat toegankelijk was — nog eerst en meest — voor de eenvoudigste medemens.

DIE klaarte is nu gedoofd, maar, in het licht van het geloof, ook de obsessie van de dood. Waar de heidenen na een serene, dan weer zwaarmoedige en de dode prijzende grafschriften aanbrachten, schrijven wij, kristenen, met beslistheid op het graf: in vrede.

VREDE zij met deze grote geleerde omdat hij met kinderlijke eenvoud, zonder enig menselijk opzicht, zijn geloof heeft beleefd, zijn liefde tot de Lieve Vrouw heeft uitgezongen en gestalte gegeven.

KRISTUS leerde aan Nikodemus hoe het oordeel in zekere zin al op aarde begint, daar tekent zich reeds de scheiding af tussen hen die het licht wel en die het licht niet willen zien, dat is, tussen hen die geloven, en hen die tegen beter weten in niet willen geloven "Wie gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld — want hij bemint de duisternis meer dan het licht, zijn werken zijn boos. Die kwaad doen haten het licht; hun werken mogen niet aan de dag komen. Maar wie naar waarheid handelt, komt naar het licht toe opdat van zijn werken blijke, dat zij in Kristus zijn verricht. — Hij komt niet in gericht: hij toch is al overgegaan van de dood tot het leven."

VOOR hem die zo vaak meesterlijk en ontroerend de rol vertolkte van de stervende man die het lieve Kerstekind tegemoet trad, bidden wij nu, samen met de Kerk:

"SNELT hem ter hulp, heiligen Gods; komt hem tegemoet, engelen des Heren, neemt op zijn ziel en brengt haar voor het aanschijn van de Allerhoogste. Moge u opnemen Kristus die u riep, de engelen geleiden u naar Abrahams schoot; de eeuwige rust geef hem, Heer, en het eeuwige licht verlichte hem, dat hij ruste in vrede."

†

danken U hartelijk om uw gewaardeerde blijken van deelneming en de troost van uw gebed.

Mevrouw Joseph DEMEESTER,
Heer Johan DEMEESTER,
Juffrouw Rita DEMEESTER,
De Families DEMEESTER en WILLAERT.

Druk. L. Letminé-Raes, Kortemark